

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010039
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010039.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.12.2025, vo veci odsúdeného A. B., v konaní o návrhu občianskeho združenia C., so sídlom D. XX/XX, E., IČO XX XXX XXX, o podmienéčné prepustenie odsúdeného A. B., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/3/2025 zo dňa 16.10.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, v spojení s § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona žiadosť občianskeho združenia C., so sídlom D. XX/XX E., IČO XX XXX XXX, o podmienéčné prepustenie ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v F. D., trvale bytom B. XXXX/XX, F. D., toho času ÚVV a ÚVTOS Prešov z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/207/2008 zo dňa 03.08.2011, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/207/2008, zo dňa 8.1.2014, právoplatný dňa 21.1.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/29/2014 zo dňa 21.1.2015, vo výmere 13 rokov, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí a po poučení o opravnom prostriedku zahlásil odsúdený do zápisnice podanie sťažnosti, ktorú dodatočne prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. V jej dôvodoch po rekapitulácii výroku napadnutého uznesenia uviedol, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosti uvádzané na str. 12. až 16. napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné v záujme dovŕšenia nápravy, prevýchovy a ochrany spoločnosti naďalej pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody, pretože odsúdený svojím správaním nepreukázal polepšenie a nie je možné od neho očakávať, že na slobode povedie riadny život. Podľa názoru odsúdeného súd prvého stupňa vo veci rozhodol nesprávne a nezákonne, nesprávne vyhodnotil dôkazy jemu predložené. V prvom rade namieta procesné pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý vytýčil prvý termín verejného zasadnutia po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti. Podľa § 415 ods. 5 Tr. poriadku súd o návrhu podľa odsekov 1 až 3 § 415 Tr. poriadku rozhodne najneskôr do 60 dní od jeho doručenia. Návrh občianskeho združenia C. o.z. bol podaný na súd dňa 10.1.2025, avšak súd prvého stupňa vytýčil termín verejného zasadnutia až 10.3.2025 teda už po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Obhajoba akceptuje, že v konaní nie vždy vzhľadom na rozsah dokazovania je možné zákonom stanovenú lehotu dodržať, avšak súd v tejto lehote ani len nevytýčil termín verejného zasadnutia, čo obhajoba považuje za závažné procesné pochybenie súdu. Súdu prvého stupňa sa zamerail predovšetkým na trestnú minulosť odsúdeného, ktorú považoval za relevantný faktor pri rozhodovaní o jeho podmienéčnom prepustení (str.15 odsek 2 odôvodnenia uznesenia). Je toho názoru, že táto skutočnosť nemôže byť pri rozhodovaní súdu prioritná, potom by žiaden odsúdený s trestnou minulosťou nemohol byť podmienéčne prepustený na slobodu. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest vo výmere 13 rokov, je už vo výkone trestu viac ako 11 rokov a teda je potrebné predovšetkým skúmať, či nastalo u neho polepšenie a či je možné do budúcnosti očakávať, že povedie

riadny život a nie poukazovať na jeho trestnú minulosť. V prípade odsúdeného B. je potrebné poukázať, že predchádzajúce odsúdenia boli spreď obdobia 17 rokov, navyiac v prípade odsúdenia OS Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 89/2000 došlo k zahľadeniu odsúdenia, argumentácia trestnej minulosti a správania sa odsúdeného v tomto období je podľa názoru obhajoby neadekvátna. Prvostupňový súd ignoroval okolnosti, ktoré sú preňho priaznivé, a to kladné hodnotenie z ústavu pre výkon trestu, jeho disciplinárne odmeny, neexistenciu disciplinárnych trestov, posun k lepšiemu, pokiaľ ide o znalecké dokazovanie a jeho závery. Súď vo svojom odôvodnení poukazuje predovšetkým na porušovanie ústavného poriadku z jeho strany počas výkonu trestu odňatia slobody. Súď vymenuvávajú jednotlivé porušenia ústavného poriadku, ktorých sa mal dopustiť počas výkonu trestu, ktorý trvá viac ako 11 rokov. Všetky tieto konania, sú však hodnotené vo forme „len tzv. negatívnych poznatkov, ktorých sa dopustil prevažne v rokoch 2016 na začiatku výkonu trestu, jedného v roku 2019 a v roku 2021, kedy mal pri upratovaní izby zvesiť z pántov dvere, je otázne, či takéto konanie je vôbec porušením ústavného poriadku. Od roku 2022 nemá žiaden negatívny poznatok. Na tieto skutočnosti poukazuje z dôvodu, že negatívny poznatok nie je disciplinárnym previnením v hierarchii disciplinárnych trestov, je len záznamom z pozorovania správania sa odsúdeného, nie je možné preveriť jeho objektivnosť, keďže odsúdený nemá možnosť, právo sa k nemu vyjadriť. Navyiac odsúdený má nespočetne veľa kladných poznatkov, ktoré tiež ale nie sú hodnotené ako disciplinárne odmeny. V súvislosti so správaním a hodnotením konania a jeho správania sa považuje za podstatnú skutočnosť to, že počas výkonu trestu odňatia slobody bol 14x disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol (ix zahľadenie disciplinárneho trestu - svoje konanie ozrejmil na verejnom zasadnutí). Zvýrazňuje, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa správa slušne, rešpektuje nadriadených, dodržiava pravidlá ústavného poriadku, v súčasnosti pracuje mimo ÚVTOS, pracuje na sebe po psychickej stránke, zúčastňuje sa psychologických sedení, náležitým spôsobom sa pripravuje, aby sa po ukončení výkonu trestu čo najskôr zaradil do spoločnosti, je v kontakte s dcérou a príbuznými, v tomto smere poukazuje na rozsiahly výsluch odsúdeného na verejnom zasadnutí. Vo výkone trestu využil takmer všetky možné dostupné prostriedky k jeho náprave a prevýchove, (konzultácie s psychológom, psychoterapeutická a socioterapeutická starostlivosť, správanie, práca vo výkone trestu, angažovanie v mimopracovnej činnosti, väzenská samospráva). Napokon súď pri rozhodovaní neakceptoval hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, ktorý jednoznačne v jeho závere uviedol, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pripojil sa k žiadosti a doporučil jeho prepustenie. Domnieva sa, že práve hodnotenie riaditeľa ústavu je tým najviac relevantným a najkomplexnejším hodnotením správania sa odsúdeného. Súď sa však žiadnym spôsobom nevyssporiadal s týmto hodnotením, z akých dôvodov ho neakceptoval a vychádzal len z negatívnych poznatkov, ktoré povýšil pri hodnotení dôkazov za viac ako 14 disciplinárnych odmien, (doslova uviedol slovné spojenie „Hoci bol odsúdený 14x disciplinárne odmenený....“). Pokiaľ ide o záver znaleckého posudku znalkyne G. E., z jeho obsahu jednoznačne vyplýva posun k lepšiemu, znalkyňa konštatovala progres v porovnaní s hodnotením a záverom znaleckého posudku G. H., ktorý bol vypracovaný v konaní sp. zn. 33PP 28/2023. Znalkyňa G. E. konštatovala aktuálne stabilizovaný psychický stav odsúdeného bez významnejších porúch afektivity či správania, podstatnú zmenu v jeho patologickej osobnosti v zložke správania a sebaovládania, pričom iné zmeny nemožno očakávať a už ani dosiahnuť ďalším pôsobením trestu. Znalkyňa zistila v jeho prípade mierne pozitívnejšiu pospenitenciárnu prognózu a vyšetrením zaznamenala viac pozitívny vplyv kvality ostatnej psychoterapeutickej a socioterapeutickej starostlivosti zameraný na tréning sebaovládania, zmenu v sebaovládaní, kde zaznamenal evidentný progres. Domnieva sa, že práve novovypracovaný znalecký posudok, jeho vzorné správanie sa, získanie ďalších disciplinárnych odmien, doporučenie ÚVTOS podstatným spôsobom mení hodnotenie jeho osoby tak, že je možné konštatovať, že vo výkone trestu preukázal polepšenie a je možné od neho očakávať, že bude viesť riadny život. Za podstatnú a dôležitú okolnosť považuje skutočnosť, že návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podalo občianske združenie C. o.z., ktoré svojimi doterajšími skúsenosťami a odbornosťou v rôznych konaniach na slovenských súdoch preukázalo oprávnenosť a odôvodnenosť svojej činnosti pri prevýchove odsúdených. Poverený zástupca združenia na verejnom zasadnutí súdu náležitým spôsobom deklaroval poskytnutie záruky za nápravu odsúdeného, a to nielen v písomnej forme, ale aj podrobne uviedol zásady, princípy realizácie poskytnutej záruky v praxi. Opierajúc sa o zásadu, že „iura novit curia“, preto nechce podrobným spôsobom poukazovať na rozhodnutia Ústavného súdu a súdu NS SR, ktoré sa týkajú problematiky podmiennečného prepustenia, možnosti prevýchovy odsúdeného. Každopádne poukazuje na rozhodnutie ÚS SR č. I.ÚS 489/2022 bod 47, s poukazaním na trestnú minulosť odsúdeného a vylúčenie zásady „NE BIS IN IDEM“, rozhodnutie III.ÚS 355/2021 bod 16- splnenie materiálnych podmienok u odsúdeného, nález ÚS ČR I.ÚS 2201/16 z 3.1.2017 bod 36, nález ÚS ČR II.ÚS 482 z 28.11.2018 bod 46 - možnosť probačného dohľadu a iných opatrení súdu

k dovŕšeniu nápravy odsúdeného, III. ÚS 355/2021 zamietnutie žiadosti odsúdeného a negatívne pôsobenie väzenského prostredia a pobytu v ňom, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Tdo 6/2021 - existencia a nemennosť osobnostných rysov odsúdeného. Napriek vyššie uvedenej skutočnosti cituje len z jedného nálezu III.ÚS 355/2021 zo dňa 26.8.2021 ČI.IV body 12,13,14: „Účelom trestu podľa Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trestanie tak v sebe zahrňuje aj aspekt resocializácie odsúdeného a aspekt individuálnej prevencie. Zmysel inštitútu podmieneného prepustenia spočíva v motivácii odsúdeného k tomu, aby svojím chovaním a plnením povinností vo výkone trestu ukázal polepšenie. Ak vykonanou časťou trestu odňatia slobody bol účel trestu dosiahnutý, je ďalší trest nepotrebný a teda aj neodôvodnený. Hroziace nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody riziko nožnej recidívy znižuje“. Z odporúčania Výboru ministrov rady Európy REC/ 2003/ 22 o podmienenom prepustení vyplýva, že možnosť podmieneného prepustenia by mala byť otvorená všetkým odsúdeným, a to v záujme zníženia škodlivých vplyvov uväznenia a tiež to, že v prípade, že rozhodnutie o podmienenom prepustení závisí na uvážení súdu, kritéria pre také rozhodovanie by nemali byť príliš prísne, ale realistické a mali by byť vykladané tak, aby táto možnosť bola otvorená všetkým odsúdeným splňujúcim minimálne záruky vedenia riadneho života v budúcnosti. V tejto súvislosti nie je možné prehliadnuť ani to, že bez ohľadu na sledovaný účel trestu môže byť pobyt vo väzení spojený s negatívnymi vplyvmi a účinkami na odsúdených napr. tým, že odsúdení môžu stratiť vo väzení niektoré návyky a schopnosti nevyhnutné pre život na slobode resp. tým, že vo väzení nadviažu také škodlivé vzťahy, ktoré ich budú smerovať k opätovnej trestnej činnosti. Preto je podstatné, aby boli odsúdení prepustení z výkonu trestu v čase, keď bude splnený účel trestu a aby nezostávali vo výkone trestu zbytočne dlho. S poukazom na uvedené skutočnosti, sú podľa názoru odsúdeného splnené všetky zákonné podmienky k tomu, aby za súčasne uloženého probačného dohľadu, či iných opatrení súdu, uložení obmedzení a povinností pri existujúcej hrozbe vykonania zvyšku trestu v skúšobnej dobe bol podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku zrušil, vo veci rozhodol sám, tak že odsúdeného podmienené prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom OS vo Zvolene sp. zn. 4T 207/2008 zo dňa 3.8.2011 v spojení s rozsudkom OS Zvolen sp. zn. 4T 207/2008 zo dňa 8.1.2014 v spojení s uznesením KS v Banskej Bystrici sp. zn. 4To 29/2014 zo dňa 21.1.2015 vo výmere 13 rokov na slobodu a určuje primeranú skúšobnú dobu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému rozhodnutiu predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade je potrebné konštatovať, že okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a svoje rozhodnutie založil na náležitých skutkových zisteniach. Vyhodnotenie dôkazov, ktoré okresný súd vykonal, je logické, presvedčivé a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Tak, ako to konštatuje aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, je z obsahu spisu zrejmé, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/207/2008 zo dňa 03.08.2011, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/207/2008, zo dňa 8.1.2014, právoplatný dňa 21.1.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/29/2014 zo dňa 21.1.2015, za spáchanie dvoch skutkov, z ktorých prvý bol súdom právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, a z druhého skutku, ktorý súd právne kvalifikoval ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že ostatný krát bolo v prípade odsúdeného A. B. súdom rozhodnuté o zamietnutí jeho žiadosti o podmienené prepustenie z hore označeného trestu odňatia slobody uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/28/2023 zo dňa 07.03.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Tos/2/2024 zo dňa 04.06.2024.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, dôveryhodnej osoby alebo na návrh odsúdeného, alebo osoby, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 3 Tr. poriadku, ak podmienčné prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmienčne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenéj na doživotie môže byť podmienčne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď pri rozhodovaní o žiadosti občianskeho združenia C., so sídlom D. XX/XX E., IČO XX XXX XXX, o podmienčné prepustenie ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v F. D., trvale bytom B. XXXX/XX, F. D., toho času ÚVV a ÚVTOS Prešov z výkonu trestu odňatia slobody skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonom požadované podmienky ako formálne, tak materiálne.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Základnou formálnou podmienkou, ktorú musí súd pri rozhodovaní v prvom rade zisťovať je to, či odsúdený vykonal zákonom stanovenú časť trestu. Trest bol odsúdenému uložený za spáchanie okrem iného aj zločinu, t.j. jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody prichádza do úvahy po výkone dvoch tretín uloženého trestu.

Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Zvolen v konaní pod sp. zn. 4T/207/2008 v trvaní 13 rokov, pričom výkon trestu mu má skončiť dňa 12.07.2027 a dátum možnosti podmieneného prepustenia po uplynutí dvoch tretín trestu mu uplynul dňa 12.03.2023.

Splnenie formálnej podmienky nezakladá automatický nárok na prepustenie. Rozhodnutie je vždy výsledkom individuálneho posúdenia súdu, ktorý musí zväžiť všetky relevantné okolnosti a prognózu budúceho správania sa odsúdeného.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že o druhu trestu a jeho výmere, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku trestu na naplnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zákona) rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Rozhodnutie o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je možné potom považovať ako jeden zo spôsobov predčasného ukončenia výkonu trestu odňatia slobody a je výnimkou z tohto pravidla. Inak ho tiež možno považovať za osobitnú a dodatočnú formu individualizácie trestu vzhľadom na dosahovanie účelu trestu. Platí, že síce výrok o treste zostáva nemenný, no súd, ktorý je príslušný rozhodovať o otázkach spojených s výkonom trestu, môže vykonať dodatočnú korektúru uloženého trestu. Aj v prípade trestu odňatia slobody platí, že do základných práv a slobôd je prípustné zasahovať len v nevyhnutnej miere, preto aj výkon trestu musí trvať len v nevyhnutnej miere, a preto ak ďalší výkon trestu vzhľadom na účel trestu nie je potrebný (prišlo k náprave páchatel'a a je tým zabezpečená ochrana spoločnosti), pokračovanie vo výkone trestu je neodôvodnené. Súd rozhodnutím o podmienenom prepustení tak pristúpi ku korektúre uloženého trestu a zmierni zásahy do základných práv a slobôd odsúdeného.

Zákon pritom stanovuje (resp. vytvára priestor) pre voľnú úvahu súdu v rámci jeho právomoci rozhodnúť, či odsúdený bude alebo nebude podmienne prepustený ("súd môže podmienne prepustiť") na podklade zhodnotenia splnenia zákonných podmienok. Vzhľadom na to, že odsúdený nemá subjektívne právo na podmienne prepustenie a súd má v rámci mu zákonom zverenej právomoci možnosť voľnej úvahy, neexistuje povinnosť súdu automaticky odsúdeného podmienne prepustiť pri splnení podmienok (splnenie formálnej podmienky a pozitívne hodnotenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody). Súd má priestor na posúdenie všetkých okolností, ktoré súvisia s minulosťou odsúdeného a jeho možným budúcim správaním (po prepustení), v súlade so zákonnými podmienkami.

Vykonanie zákonom stanovenej časti trestu nie je teda jedinou zákonnou podmienkou, splnenie ktorej sa pre možnosť podmieneného prepustenia vyžaduje. Aby mohol byť odsúdený podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, musí byť zároveň preverené, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním v čase výkonu trestu preukázal polepšenie, pričom zo zistených skutočností musí plynúť, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona. Odsúdený teda musí plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať, že v jeho prípade je odpykanie aj kratšej, než pôvodne uloženej doby trestu odňatia slobody postačujúce a účel trestu bol v jeho prípade takto dosiahnutý.

To, či sa odsúdený polepšil, čo je vývojový proces vnútornej premeny páchatel'ovej osobnosti, je možné zisťovať len z jeho vonkajších prejavov a jeho správania, teda z toho, ako si vo výkone trestu plnil svoje povinnosti a aké bolo jeho celkové správanie, vrátane jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený vykonávaný trest. To je zisťiteľné okrem prejavov odsúdeného predovšetkým z hodnotenia ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva. Hodnotenie ústavu spočíva v hodnotení doterajšieho správania, sumarizácie disciplinárnych trestov či pochvál, negatívnych aj kladných poznatkov zo správania odsúdeného, hodnotenia príslušných pedagógov, zapájanie do pracovného procesu, či hodnotenia plnenia cieľov stanoveného programu. Ústav zároveň hodnotí resocializačnú prognózu odsúdeného, ako aj napr. záruku novej zamestnateľnosti odsúdeného, čo je rovnako dôležitým faktorom socializácie odsúdeného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, i na charakteristických rysoch odsúdenej osoby z hľadiska prognózy penologickej recidívy a resocializačnej prognózy.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia správne poukázal na všetky skutočnosti, ktoré v tomto smere vyplývali z hodnotenia odsúdeného vypracovaného Ústavom na výkon väzby a ústavom na výkon trestu odňatia slobody. Podrobné hodnotenie, s priebehom výkonu trestu odňatia slobody a postupné zaradenia odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody je rozpisované v sťažnosťou

napadnutom rozhodnutí okresného súdu, ktoré spolu s rozhodnutím tunajšieho súdu tvorí jeden celok a krajský súd preto na toto hodnotenie špecifikované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v plnom rozsahu odkazuje.

Súčasne platí, že v posudzovanom prípade sa krajský súd opiera o komplexné hodnotenie okresným súdom vykonaných dôkazov, ktoré sa v celom rozsahu aj preniesli do odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia.

Toto komplexné hodnotenie dôkazov okresným súdom si krajský súd osvojil a v celom rozsahu naň odkazuje a nepovažuje za potrebné z tohto hľadiska dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, preto opätovne (duplicitne) po obsahovej stránke reprodukuje a podrobne hodnotí, a to už aj z toho dôvodu, že sťažnostné konanie spolu s konaním pred okresným súdom tvorí jeden celok, vzhľadom na totožný predmet konania.

Rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žiadosti občianskeho združenia C., so sídlom D. XX/XX E., IČO XX XXX XXX, o podmiennečné prepustenie ods. A. B. je postavené na presvedčivej a logickej argumentácii, ktorá je v súlade s požiadavkami zákona.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia komplexne hodnotí produkované dôkazy namiesto ich mechanického posúdenia, okresný súd teda správne neposudzoval jednotlivé dôkazy izolovane. Hoci vzal do úvahy pozitívne hodnotenie ústavu a 14 disciplinárnych odmien udelených odsúdenému za sledované obdobie, tieto dal do kontextu so siedmimi porušeniami ústavného poriadku, a to najmä s pretrvávajúcimi negatívnymi osobnostnými rysmi odsúdeného, ktoré boli bez rozumných pochybností diagnostikované v rámci komplexného znaleckého skúmania osobnosti odsúdeného. Zákon totižto vyžaduje komplexnú prognózu, nie len "bodový súčet" odmien a pokarhaní.

Ako už bolo naznačené za kľúčové pri hodnotení splnení podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, ako to vecne správne okresný súd zdôrazňuje bola váha znaleckých posudkov z odboru psychológie znalkyň G. E. (ostatného znaleckého posudku v posudzovanej veci) a G. H. (vypracovaného vo veci OS PO sp. zn. 33PP/28/2023 zo dňa 07.03.2024 v spojení s uznesením KS PO sp. zn. 11Tos/2/2024 zo dňa 04.06.2024), v rámci záverov ktorých bola zistená u odsúdeného patologická štruktúra osobnosti s antisociálnymi rysmi, jadrová agresivita, impulzivita a vysoké riziko novej recidívy. Tieto závery predstavujú legitímnu a závažnú prekážku pre kladnú prognózu vedenia riadneho života do budúcnosti.

Rovnako aj argument spočívajúci v zohľadnení predchádzajúcej šance na komplexnú nápravu, keďže odsúdený už raz dostal šancu v podobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, v rámci ktorého sa síce osvedčil (odsúdenia OS Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 89/2000), no následne zlyhal spáchaním ďalšej násilnej oveľa závažnejšej trestnej činnosti, čo je na mieste tiež považovať za mimoriadne relevantný argument svedčiaci v neprospech vyhovievania návrhu označeného občianskeho združenia na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Táto skutočnosť potom výrazne zvyšuje tlak, ako to správne hodnotí aj okresný súd, pri teste proporcionality (ďalšie obmedzovanie odsúdeného na osobnej slobode výkonom trestu oproti jeho právu na prepustenie z výkonu trestu v prípade dosiahnutia potrebného stupňa nápravy so zabezpečením ochrany pre spoločnosť) na preukázanie polepšenia u odsúdeného, no najmä na presvedčenie súdu o pozitívnej prognóze jeho správania sa na slobode.

No a práve v tomto kontexte správne okresný súd poukazuje na kolísavé správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd dôvodne poukázal na to, že správanie odsúdeného nebolo konzistentne vzorné. Najmä je to spáchanie disciplinárneho previnenia, a to v práve v prebiehajúcom konaní o tejto žiadosti o podmiennečné prepustenie je silným signálom, že náprava nie je natoľko internalizovaná, aby sa na ňu dalo spoľahnúť v podmienkach slobody, po prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Opierajúc sa o uvedené preto krajský súd má za to, že okresný súd nevybočil z medzí zákona, keď dospel k záveru, že materiálna podmienka podmiennečného prepustenia nebola splnená. Rozhodnutie je založené na dôkladnom zvážení všetkých relevantných skutočností a prioritizácii ochrany spoločnosti pred rizikom recidívy.

Oproti tomu odsúdený v sťažnosti predkladá niekoľko argumentov, ktoré sú podľa názoru krajského súdu z hľadiska sledovaných kritérií síce relevantné, ale nie dostatočne silné na zvrátenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Je potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že o návrhu (žiadosti) označeného občianskeho združenia v jeho prípade nebolo rozhodnuté v zákonom predpokladanej v lehote 60 dní (§ 415 Trestného poriadku).

No súčasne platí, že z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd začal vo veci konať bezodkladne, ak po prijatí návrhu dňa 10.01.2025, súčasne dňa 13.01.2025 ukladá predseda senátu pokyn kancelárii na vyžiadanie si hodnotiacej správy na odsúdeného ÚVTOS Prešov, všetkých dostupných lustrácií potrebných pre hodnotenie osoby odsúdeného, no predovšetkým na vec sa vzťahujúci trestný spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/204/2008, včítane spisového materiálu totožného okresného súdu v trestnej veci odsúdeného vedeného pod sp. zn. 33PP/28/2023, v rámci ktorej bola v tom čase ostatná žiadosť odsúdeného A. B. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu v posudzovanom prípade zamietnutá, pričom následne dňa 07.02.2025 nariaďuje termín verejného zasadnutia na deň 14.03.2025, ktoré sa z objektívnych dôvodov (nepřítomnosť jedného s prísediacich sudcov senátu) nemohlo reálne vykonať, pričom (okrem iného) práve z dôvodu námietky odsúdeného voči osobe znalca G. H. bolo verejné zasadnutie odročené na neurčito. Následne vo veci konajúci procesný sudca dňa vydáva uznesenie podľa § 142 ods. 1 Tr. poriadku, ktorým pribral do konania menovanú znalkyňu na vypracovanie znaleckého posudku z odboru psychológie a súčasne aktívne v snahe kontaktovať menovanú znalkyňu vyhotovuje záznam o jej telefonickú (opakovane) nedostupnosti. Po nadobudnutí právoplatnosti toho uznesenia (aj napriek písomným námietkam voči osobe znalkyne zo strany navrhovateľa občianskeho združenia C. o.z.) dňa 23.04.2025 menovaná znalkyňa odmietla znalecký úkon vykonať z dôvodu pracovnej vyťaženia, preto procesný sudca opäť bez zbytočných prietahov dňa 28.04.2025 po telefonickú konzultáciu uznesením (po predchádzajúcom odvolaní pôvodne ustanovenej znalkyne G. H.) priberá do konania inú znalkyňu a to G. I. E. G., opäť na vypracovanie znaleckého posudku z odboru psychológie na osobu odsúdeného A. B., s tým že tento pre pracovnú vyťaženosť nebude môcť vypracovať skôr ako v lehote 30 dní. Po nadobudnutí právoplatnosti ostatne uvedeného uznesenia o pribratí znalca, následne znalkyňa (G. E.), po tom predchádzajúcej žiadosti o predĺženie lehoty na vypracovanie, predkladá vypracovaný znalecký posudok v rozsahu 62 str. (bez príloh) ku dňu 10.07.2025, pričom dňa 18.08.2025 procesný sudca termín verejného zasadnutia na deň 02.10.2025, ktorého termín bol na žiadosť obhajcu odsúdeného zrušený a nariaďuje nový termín verejného zasadnutia na deň 16.10.2025, na ktorom okresný súd po vykonaní dokazovania vo veci rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Po hore prezentovanej stručnej sumarizácii úkonov okresného sudcu aj vzhľadom na obťažnosť veci z pohľadu dokazovania v posudzovanom prípade, či námietky zo strany odsúdeného, resp. navrhovateľa (C. o.z) voči osobe pôvodného znalca, či pracovnej vyťaženia znalkyne G. E. (ktorá riadne požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku), má krajský súd za to, že v posudzovanom prípade konanie okresného súdu spĺňa kritéria - konania bez zbytočných prietahov.

Pokiaľ ide o odsúdeným namietané procesné pochybenie v podobe nedodržania 60-dňovej lehoty podľa § 415 Tr. poriadku, krajský súd uvádza, že ide len o formálne procesné pochybenie, avšak v súdnej praxi sa nepovažuje za takú závažnú vadu, ktorá by automaticky spôsobovala nezákonnosť meritórneho rozhodnutia, pokiaľ nebol odsúdený na svojich právach nijako ukrátený, čo v postupe okresného súdu pred vyhlásením napadnutého uznesenia krajským súdom identifikované nebolo.

Ďalej odsúdený v sťažnosti správne menuje všetky pozitíva – početné odmeny, kladné hodnotenie ústavu, odporúčanie riaditeľa, posun v znaleckom posudku (G. E.) a záruku občianskeho združenia. Okresný súd však tieto skutočnosti neignoroval, ale vyhodnotil ich v kontexte závažnejších negatívnych zistení (psychologický profil, minulé zlyhanie). V sťažnosti sa odsúdený snaží tieto negatíva bagatelizovať (napr. že "negatívny poznatok" nie je formálny trest), ale pre okresný súd bol vecne správne podstatný celkový obraz osobnosti a správania odsúdeného.

Taktiež odsúdený v sťažnosti zdôrazňuje, že nový posudok konštatoval "posun k lepšiemu". To je pravda, avšak súd sa legitímne zameril na to, čo v osobnosti odsúdeného pretrváva – teda patologická štruktúra a agresivita, pričom okresný súd tiež vysvetlil, že mierny progres nemusí automaticky znamenať, že riziko z možného opakovania násilného konania pre spoločnosť kleslo na akceptovateľnú úroveň.

V tejto súvislosti krajský súd dopĺňa opierajúc sa o závery ostatného znaleckého posudku z odboru psychológie znalkyne G. E., že stupeň prevýchovy, resp. resocializácie u odsúdeného dosiahol už úroveň, ktorá by sa ďalším výkonom trestu zásadne nemala zmeniť a platí stav jeho osobnostnej štruktúry, ktorý je nateraz stabilizovaný na tejto úrovni aj so všetkými rizikami s tým spojenými (opierajúc sa o závery znaleckého skúmania ako znalkyne G. E. roku 2025, tak v predchádzajúcom období roku 2024 aj znalkyne G. H.), kde pri skúmaní celkového procesu prevýchovy počas jeho výkonu trestu odňatia slobody po dobu 11, 5 roka existujú zjavne aj nie nezanedbateľné negatívne výkyvy, čiže sledovaný proces resocializácie odsúdeného nebol trvalo pozitívne sa vyvíjajúci, napríklad aby len v úvode (na začiatku) výkonu trestu odňatia slobody bol spätý len s malými nedostatkami a následne bol spojený len s pozitívnymi poznatkami o jeho správaní sa.

To znamená, že aj krajský súd zisťuje, rovnako ako súd okresný, že tento proces prevýchovy odsúdeného je spájaný aj s nie bežnými, ale vždy po nejakom čase opakovanými zlyhaniami (či v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, tak aj v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia), ktoré v prípade odsúdeného bez rozumných pochybností indikujú, ako to správne hodnotí aj okresný súd v spojení s diagnostickým záverom znalkyň z odboru psychológie v rozumej miere pravdepodobnosti, predpoklady pre možné zlyhanie v správaní sa odsúdeného, ktoré sú nateraz výkonom trestu odňatia slobody pri obmedzení osobnej slobody do určitej miery eliminované.

Výrazným príkladom možného zlyhania odsúdeného je v posudzovanom prípade skutok zo dňa 14.05.2025 (začo mu bol uložený disciplinárny trest – pokarhanie, v súčasnosti uložená sankcia je tzv. zahladená, čo však ani krajskému súdu nemôže brániť v komplexnom hodnotení osoby odsúdeného z hľadiska sledovaných kritérií do budúcnosti), v čase prejednávania okresným súdom ostatného návrhu na jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v posudzovanom prípade, kedy došlo zo strany odsúdeného k vedomému (úmyselnému) disciplinárne previneniu v takej intenzite a závažnosti, že bol zato sankcionovaný, čo naznačuje, že odsúdený pokiaľ sa tak rozhodne aj napriek vedomosti, že môže zásadným spôsobom porušiť základné pravidlá správania sa vopred stanovené v rámci výkonu trestu odňatia slobody, po všetkých jeho skúsenostiach s jeho negatívnymi, ako aj pozitívnymi poznatkami v rámci svojho správania sa, aj po takej dlhej dobe od začiatku výkonu trestu, odsúdený neváha tzv. dosiahnuť svoje a zrealizovať svoj zámer, ktorý si vopred naplánoval a stanovil, porušujúc pritom disciplinárny poriadok vo výkone trestu odňatia slobody.

Uvedené zistenie len dotvára zásadný obraz o jeho stupni resocializácie a s tým spojenú zásadnú obavu, že by v kritickej situácii - v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu na slobodu - mohlo dôjsť znalkyňou predpokladanému v rámci jeho osobnostnej predispozície k zlyhaniu odsúdeného a negatívnemu následku konania na chránených záujmoch spoločnosťou, nie len v rámci priestupkovej, ale aj trestnoprávnej zodpovednosti, kde nateraz nemôže dostatočne túto obavu z jeho naplnenia rozptýliť, ani uložením primeraných obmedzení, zákazov, resp. povinností, plnenie ktorých by bolo sledované pod dozorom probačného a mediačného úradníka.

Aj sťažnostná argumentácia odsúdeného odvolávajúca sa na účel trestu a rozhodnutia vyšších súdov je správna v tom, že trest má viesť k resocializácii. Žiaden z týchto princípov však nehovorí, že súd je povinný prepustiť odsúdeného, pokiaľ má opodstatnené pochybnosti o jeho budúcom správaní.

Na záver je možné konštatovať, že sťažnosť odsúdeného síce účinne prezentuje "prípady pre podmienené prepustenie" a poukazuje na snahu odsúdeného o nápravu. Nedokáže však presvedčivo vyvrátiť kľúčové piliere rozhodnutia okresného súdu – hlboko zakorenené osobnostné problémy odsúdeného a vysoké riziko recidívy, ktoré sú podložené znaleckým dokazovaním.

V tomto kontexte je opäť na mieste zopakovať, že dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu „trestný čin spáchať“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020).

Sťažnostný súd sa preto stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v prípade odsúdeného nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, teda odôvodnené očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Hoci odsúdený splnil formálnu podmienku vykonania potrebnej časti trestu, táto skutočnosť sama o sebe nezakladá nárok na podmiennečné prepustenie. Kľúčové je posúdenie osobnosti odsúdeného a jeho prognózy do budúcnosti.

Sťažnostný súd, rovnako ako súd prvého stupňa, vníma ako zásadnú prekážku kladného rozhodnutia závery znaleckých posudkov z odboru psychológie. Tie zhodne konštatujú patologicky štruktúrovanú osobnosť odsúdeného s antisociálnymi rysmi, agresivitou, impulzivitou a oslabeným sebaovládaním. Aj keď najnovší posudok pripúšťa istý pozitívny posun, základné rizikové charakteristiky osobnosti pretrvávajú a predstavujú významné riziko recidívy, najmä v prípade násilnej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený opakovane trestaný.

Sťažnostný súd nepovažuje za presvedčivú argumentáciu obhajoby, ktorá sa snaží zľahčovať význam negatívnych záznamov o správaní odsúdeného. Aj keď nie všetky incidenty boli riešené ako formálne disciplinárne previnenia (ako v ostatnom prípade dňa 14.05.2025), v kontexte celkového hodnotenia správania sú legitímnym podkladom pre záver súdu o "kolísavom správaní". Skutočnosť, že odsúdený porušoval pravidlá aj v čase, keď už mal podanú žiadosť o prepustenie, spochybňuje úprimnosť a hĺbku jeho nápravy, a rovnako tak zásadne spochybňuje spôsobilosť navrhovateľa občianskeho združenia C. o.z voči osobe odsúdeného mať na odsúdeného taký pozitívny vplyv na jeho život a správanie v prípade prepustenia na slobodu, ktorý by pri súčasnom použití celej škály prostriedkov umocňujúcich dosiahnutie účelu trestu mal uspokojivo dopĺňať.

Za závažnú okolnosť považuje sťažnostný súd, rovnako ako súd prvého stupňa, fakt, že odsúdený už v minulosti raz podmiennečne prepustený bol a aj keď po osvedčení sa v skúšobnej dobe, túto šancu nevyužil spáchaním ďalšieho, obzvlášť závažného trestného činu s nenapraviteľným následkom. Táto negatívna skúsenosť odôvodnene vedie súd k vyššej miere opatrnosti pri hodnotení jeho aktuálnej prognózy.

Pozitívne skutočnosti, na ktoré poukazuje sťažnosť odsúdeného – početné odmeny, pracovné zaradenie, či záruka občianskeho združenia – okresný súd neopomenul, ale správne ich vyhodnotil ako nedostatočné na preváženie vyššie uvedených závažných negatívnych a rizikových faktorov.

Opierajúc sa o doposiaľ uvedené krajský súd konštatuje, že v posudzovanom prípade neboli splnené obe materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie (§ 66 ods. 1 Tr. zákona), ktoré musia byť neplnené súčasne a teda, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a od odsúdeného sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ pri ostatnom zamietnutí žiadosti odsúdeného A. B. (OS PO sp. zn. 33PP/28/2023 zo dňa 07.03.2024 v spojení s uznesením KS PO sp. zn. 11Tos/2/2024 zo dňa 04.06.2024) bolo konajúcimi súdmi pozitívne hodnotené splnenie prvej materiálnej podmienky – odsúdený vo výkone trestu plnením si svojich povinností a správaním sa mal preukázať polepšenie - tak už skôr zvýraznený odsúdeným spáchaný skutok zo dňa 14.05.2025 počas prebiehajúceho konania o predmetnej žiadosti v tejto veci, na opätovné osvojenie si tohto záveru „preukázal polepšenie“ vniesol do hodnotenia súdov zásadné pochybnosti. Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený totižto dostatočne zrozumiteľným a pochopiteľným spôsobom nevysvetlil dôvod prečo musel „za každú cenu“ vykonať (presmerovaním hovorov) v sledovanom období nepovolený telefonický hovor.

K druhej zo sledovaných materiálnych podmienok - sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - je potom potrebné len konštatovať, že síce došlo k u odsúdeného k pozitívnemu posunu od jeho ostatného hodnotenia, odsúdený aj naďalej získava disciplinárne odmeny spojené najmä s výraznou aktivitou pri zapájaní sa do spoločenských a športových aktivít, no súčasne je aj naďalej oboma znalkyňami vo všeobecnosti konštatovaný stav spočívajúci v tom, že stupeň prevýchovy, resp. resocializácie u odsúdeného dosiahol už úroveň, ktorá by sa ďalším výkonom trestu zásadne nemala zmeniť a platí stav jeho osobnostnej štruktúry, ktorý je nateraz stabilizovaný na tejto úrovni aj so všetkými

rizikami s tým spojenými - patologicky štruktúrovanú osobnosť odsúdeného s antisociálnymi rysmi, agresivitou, impulzivitou a oslabeným sebaovládaním.

V tejto súvislosti si krajský súd dovolil odcitovať časť odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu na str. 14-15 : „Osobnosť odsúdeného, ktorá vyplynula z aktuálneho znaleckého posudku znalkyne G. E. č. 49/2025 nedáva záruku na to, aby súd mohol pri zohľadnení jeho trestnej minulosti a charakteru trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený na aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody konštatovať, že odsúdený už nie je hrozbou pre spoločnosť. Vývoj patologickej osobnosti odsúdeného je ukončený, kedy jeho osobnosť môže nahromadené napätie, ktoré je prítomné aj v súčasnosti, podľa znalkyne odvieť neadekvátnym spôsobom, kedy podľa názoru súdu nemôže byť vylúčené ani jeho opätovné násilné správanie. V jeho osobnosti je zvýraznená nevyrovnanosť, nezdržanlivosť, impulzivita, oslabené je jeho sebaovládanie, kedy agresivita sa javí ako jadrová zložka jeho osobnosti. Má oslabené humánne a sociálne nastavenie. Jeho osoba má sklon k neosobným a konfliktným vzťahom, v ktorých vystupuje narcisticky a sebavedomo. Má narušený vzťah k autoritám, sklony k maskulínnej agresii s tendenciou k nadriadenosti. V emočne kritických situáciách je možné očakávať neovládateľnosť, správanie so znakmi odbrzdenosti, demonštratívne a výbušné správanie a otvorené agresívne prejavy. Hoci má teda odsúdený mierne vyššiu pozitívnu mieru postpenitenciárnej prognózy oproti predchádzajúcemu znaleckému vyšetreniu v roku 2023, súd uvedené osobnostné charakteristiky odsúdeného považuje za prekážku jeho podmieneného prepustenia. Jeho osoba z hľadiska znalkyňou zistenej štruktúry nedáva priestor na tom, aby súd mohol vysloviť, že odsúdený už nebude hrozbou pre spoločnosť. Napokon, v rovnakom duchu jeho osobu hodnotí aj znalkyňa G. H. a jej hodnotenie jeho osobnosti bolo podkladom pre rozhodnutie tunajšieho ako aj sťažnostného súdu pre zamietnutie jeho predchádzajúceho návrhu na podmienené prepustenie.“

Zhrnúc vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a zákonné. Súd komplexne posúdil všetky relevantné okolnosti a jeho záver o nesplnení materiálnych podmienok na podmienené prepustenie je logicky a presvedčivo odôvodnený. Keďže sťažnosť odsúdeného neprinesla žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli tento záver zvrátiť, bola ako nedôvodná zamietnutá.

Krajský súd preto na základe uvedených skutočností posúdil rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné, sťažnosť odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodnú a tú preto zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.